

# MAGYAR KÜRIR.

Nr. 27.

Indult Bétsből, Kedden, Április' 5-dikén, 1831.

## B é t s.

Ó. Ts. K. Felsege méltóztatott Melt. Báró Perényi György Urat a' Fő Méltos. Magyar Kir. Udvari Cancellariának Udvari Tanácsosát és Referendáriusát, tulajdon kérésére egész fizetésének megtartásával kegyelmesen nyugalomra bocsátani és egyszersmind parantsolni, hogy az Ó Felsege teljes meglegedése a' Báró Urnak számos esztendőig híven és haszonnal folytatott szolgálatjával kijelentessék.

A' Fő Méltos. Magyar Kir. Udvari Cancellaria méltóztatott a' Porubszky János Úr meghalálózása által megüresült Udvari Concipistai hivatalra, eddig volt Udv. Accessistat Kirchstein Ferentz Urat, ez által pedig a' megüresült Udv. Accessistaságra, eddig ingyen szolgáló Practicans Novák Lajos Mihály Urat kinevezni.

## P á p a B i r t o k a.

Báró Geppert Feldmarsal Lieut. Seregosztálya Martz. 24-dikén Forlitz elfoglalta, s' elő örjei a' Ronconál állottak. Bolognától fogva egész addig mindenütt nagy örömmel fogadták az Olaszok a' Ts. K. hadi seregeket. Az Insurgensek, kik Rimininek vették útjokat, szöködni kezdettek. Imolában 50 szöktek el közülök, minekutánna elébb fegyvereiket eladták.

Báró Geppert F. M. L. írja Cesenából, hogy előljáró tsapatjai tsakugyan elérték a' nyakrafőre hátráló Insurgenseket 25-dikben délután Riminél, s' velek szerentsésen tsatárván ezen várost elfoglalták. — Az ellenség mintegy 1500 emberrel és 4 ágyúval jó tsatározó helyet választott: de Gen. Menggen a' Tsászár Vadászok közül fél kompániával és fél svadron Liechtenstein huszárokkal mindjárt megtámadta őket, oldalról pedig ágyúztatta; mellyre az Insurgensek Rimini külső városába vonták be magokat: de a' mieink olly sebesen üzték őket, hogy egész tsapatjaik széllyel szórattak vagy levagdaltattak. Még egyszer akarának az Olaszok a' külső városban szerentsét próbálni, de a' mi ágyuink olly hatalmasan dolgoztak ellenek, hogy azt is elhagyván a' városba futottak, mellybe a' bemenetel elvala rekgetve és gátolva. A' vadászaink itt is rajtok mentek, a' sántzokat megvévén, az Insurgensek a' városból kitakarodtak, minekutánna ott sok holtakat hátra hagytak és közülök 200-an, tisztjeikkel együtt elfogattak.

A' Ts. K. sereg közül Kamisch Fő Hadnagy a' Lichtenstein huszárok közül elesett, és a' Vadászok közül Mathia és Burla Kapitányok, Hertzeg Liechtenstein Kapitány pedig könnyű sebet kapott. — Más nap B. Geppert

pert F. M. L. szándékozott az Insurgenseket üzőbe venni.

## N a g y B r i t a n n i a.

A' Londoni Conferentziának Febr. 19-kén tartott XIX Számú Protokollum a (melly arról igen nevezetes, hogy benne a' Conferentzia okát, mentiségét és magyarázatját adja minden lépéseinek) ekképpen hangzik:

„Jelen valának Austriának, Frantzia Országnak, Nagy Britannianak, Burkus Országnak és Orosz Országnak Meghatalmazottjai.

„Öszvegyülvén az Austriai, Frantzia, Nagy Britanniai, Burkus és Orosz Udvaroknak Meghatalmazottjai, fordították tellyes figyelmeiket az 1850 Dec. 20-iki Protokollumnak külömbfele magyarázatajaira, és az utánna következett fontos Aktákra. — A' Meghatalmazottakat oda vitték tanátskozásai annak elesmerésére, hogy ők az öt Udvarok helyheztesésének és a' közönséges béke ügyének — melly övék és az Európai pallérozódásé — tartoznak vele, megemlíteni ama nagy Ország törvényes Principiumot, mellyet rendelkezéseiben a' Londoni Conferentzia tsak idvességesen és állhatatosan alkalmaztatott. Ezen felsőbb rendű Principium szerént, a' szerzett Alkukötések (Tractatusok) nem vesztik el erejeket, bár mitsoda változások történjenek is a' népeknek belső Organizatiojában. Annak megítélésére, miképpen alkalmaztatták az öt Udvarok ezen Principiumot, és azoknak a' Végzéseknak helyes szempontból való tekintésére, mellyeket ők Belgiumra néve hoztak, elég vissza menni az 1814-iki Esztendő Epochájára. A' Belga tartományok abban az időben Austriától, Nagy Britanniától, Burkus és Orosz Országoktól hadi erővel el foglaltattak, és azo-

kat a' jussokat, mellyeket e' Hatalmasságok azokban gyakoroltak, tellyesekké tette Frantzia országnak lemondása ugyan ezen tartományoknak birtokáról.

De ez a' lemondás nem az elfoglaló Hatalmasságoknak részére esett, hanem egy felsőbb gondolattal állott öszvefüggésben. A' Hatalmasságok, és maga Frantzia Ország is, plánumaikban Belgiummal, akkor éppen úgy mint ma, haszon nem keresők lévén, megtartották ugyan magoknak a' felöle végzésnek jussát, de a' Fejedelemséget — nem; tzelul magok előtt egyedül azt tartván, hogy a' Belgiumi tartományokat egy helyes Európai Egyarányának béhozására és a' közönséges békességnek feltartására dolgoztassák. Ez a' tzel és gondolat szolgált minden ő további Stipulatioiknak sinormértékéül, e' kaptolta Belgiumot Hollandiával egybe, és ez indította a' Szövetséges Hatalmasságokat reá, hogy a' Belgáknak azonnal a' szabad Institutioknak és kereskedésnek kettős jó teteményjét megadják, a' mi meggazdagodásokra és műszorgalmoknak kifejtésére olly gyümöltöző vala. — A' kötél elszakadt Hollandia és Belgium között. Hivatalos tudósítások tsak hamar meggyőzték a' Hatalmasságokat felöle, hogy az Unio nak feltartására eredetikeppen szánya lévő eszközök nem elégségesek arra, hogy azt egy pillantatra helyre állítsák, sem arra, hogy azt jövendőben feltarthassák; de söt inkább az Unio a' helyett, hogy két népeknek hajlandóságait és boldogságát egybeolvasztaná, tsak gyűlölséget és indulatosságot szegez egymásnak ellenébe, és a' költsönös társalkodásból háború fogna születni. A' Hatalmasságokat nem illette, bírává tenni magokat azoknak az okoknak, mellyek miatt az általok kötött Egyesítés elbomlott; de az megillette, hogy minekutánna a' kötél elszakadt is, kövessék tzel-

jokat, melyet ama kötélnek öszvekapcsolásakor magoknak fellettek; az, igen is megillette, hogy új Combinatiók által bátorságossá tegyék Europa békességét, mellynek amaz egyesítése Belgiumnak Hollandiával, egyik fő alapja volt. A' Hatalmasságok tartoztak ezt tselekedni; Nékik jussok, és a' történeteknek folyamatjánál fogva kötelességek volt gondoskodni róla, hogy a' függetlenné lett Belgiumi tartományok a' közönséges bátorságot és Európai egyarányt meg ne háborítsák. — Egy illy kötelesség felesleg valóvá tett minden idegen beleavatkozást. A' Hatalmasságoknak, hogy egy akaraton légyenek, csak a' tractatusokat kellett megtekinteni, és a' veszedelemnek kiterjedését meggondolni, melly az ő Egyenlenségekből származnék. Első következtései ezen egyetértésnek, -- az őket szintül kötelező Tractatusoknak principiai és betse felett való gondolkozásban — valának ama lépések, mellyeket az öt Udvarok az ellenségeskedésnek megszüntetésére tettek Hollandia és Belgium között, mint szintén azon erős magok eltökéllése, hogy minden rendszabásnak gátot vessenek, a' mi egyik vagy másik részről az ellenségeskedésnek színét viselné. A' vérontás megszűnt. Hollandia és Belgium, sőt a' szomszéd Statusok is hasonló mértékben közönnel tartoznak e' jótétért. — Második alkalmaztása ugyan azon principiumoknak következett az 1830 Dec. 20-iki Protokollumban. Ez a' Protokollum az öt Hatalmasságok viselete indító okainak előadása mellé hozzátesszi azoknak a' kötelességnek elszámolását, mellyekkel a' Belgák a' kívánt külön Válast (Hollandiától) és függetlenséget megnyerték, Európának tartoznak. — Minden Nemzetnek vagynak tulajdon jussai; de vagynak Európának is. A' társaságos rend adta nélkü azokat. Az Európát kötelező Trac-

tatusok már megváltak, és tellyes erőben voltak, midőn függetlenségét Belgium kivívta; azokat annál fogva tisztelni kell, megsérteni nem szabad. Ha tiszteli Belgium azokat, akkor megbékéll az Európai Statusok nagy Kösségének Interesszejével, és nyugodalmával; ha megsérti, háborút és zavarodást támaszt. Ennek a' szerentsétlenségnek egyedül a' Hatalmasságok tudják vala elejét venni; és minthogy tudják, tehát tartoznak is vele. Tartoznak feltartani azt az idvességés Principiumot, hogy a' történetek, mellyek Európában egy vagy más új Statusnak életet adnak, ez új Statusnak nem adnak just a' közönséges Systemának megváltoztatására; valamint egy régibb Statusnak, belsejében történő Változások, just nem adnak régibb kötelezéseinek lerázására. Ez a' Principium, minden mivelte Népeké, melly ismét azzal a' másikkal vagyon öszvefüggésben, hogy a' Statusok feljül élők az Igazgatószékeket, és a' Tractatusoknak megavulhatatlan kötelezése felmaradnak még akkor is, midőn azok, kik a' Tractatusokat szerzeték, már elmúltak. Ez az a' Principium végre, mellyet a' Civilizationnak hátratevése nélkül — a' minek szerentsére a' Moral, Hivség és Hit első következtései és legfőbb kezesei — megsérteni nem lehet. A' Dec. 20-iki Protokollum, ezen Igasságoknak kifejezése. Abban végeztetik: „hogy a' Conferentzia új rendszabásoknak keresésével és választásával fog foglalatoskodni, mellyek Belgiumnak jövendőbeli függetlenségét a' Tractatusoknak kötelező Stipulatioival, a' többi Országoknak Interesszejével, és bátorságával és az Európai Egyarányának feltartásával legjobban megegyeztethessék.“ A' Hatalmasságok megmutatták ezzel a' tzelte, mellynek elérésére törekedniök kell. Bizván tzeljoknak tisztaságában és részre nem hajlásában, ahhoz hozzá is

foglak. A' Jan. 18-iki Protokollum által vissza vetvén egyfelől azokat a' Praetensiokat (t. i. a' Belgákét Luxemburgra nézve, mellyeket soha el nem fognak esmerni, megfontolták más felől lelkies-méretes gondossággal, mind azon Vélekedéseket, mellyeket a' két Fél (Belgium és Hollandia) elő hozott, mind azon jussokat, mellyeket magának mind egyik Fél követel. (Bérekesztés következik.)

Mart. 14-dikén az Alsó Házban felolvasták első ízben Lord Russel Billjét „a' Nemzeti Képviselőnek megjobbítására Angliában és Valesben.“ A' második felolvasás 21 dikre halasztatott; de a' mint közelebbi Ujságunkban megírtuk 23-dikán ment végben.

A' Couriern nagyon kételkedik benne, hogy a' Reform-Bill (a' mire különben ő is telles tetszését adja) az Alsó Házban keresztül menjen, az Oppositio nagy ellene; de reményli, hogy a' Ministerium nem fogja magát ez által elijesztetni a' feltett tzelnek serény üzésétől, hanem megosztatja a' Parlamentet, és újat választat helyébe. Az új tagok bizonyosan más emberek fognának lenni.

Mart. 18-kán az Alsó Házban a' Kintstár Cancellariusának egy finantziari javallatja (az idegen Országokból hozandó építeni való fák harmintzadjának lejjebb szállításáról) 46 vokok többségével felre vetteték. Voksa, a' Ministeriumnak 190 volt, az Oppositionnak 236. — E' mutatja, hogy a' Reform-bill keresztül menetele felette kétséges.

Az Alsó Háznak Mart. 21-iki Ülésében Lord Russel a' Reform-Billnek másodszeri felolvasatását megmozdította. Hoszszú és tüzes vitatások támadtak felette. Vyyyan Ur Molióba tevé,

hogy a' Bill mához hat hónapra olvassassék fel másod ízben (ez a' szokott formája a' Bill félre tétele kérésének) megígérvén, hogy ha ezen ő tanátslatja elfogadtatik, egy mérséklettebb Reformatióval ő elő fog állani. A' Vitatásoknak folytatása, más napra elhalasztódott. —

## S p a n y o l O r s z á g.

Madrid Mart. 15 dikén. Cadixből az Igazgatószerék azt a' tudósítást vette, hogy ott a' Zendülés tökéletesen elvan nyomva. A' katongság utol érte a' pártosokat a' Chiclanai úton, és őket nagyobb részént elfogta, vagy elszélesztette. A' foglyok egyszeriben meglöveltettek. — Andalusiában is elnyomatott a' lázadás. General Quesada a' pártosokra, hirtelenséggel rajtok menvén, őket széljel verte, elfogta, és agyon lövette. Azt beszélik itt Madridban, hogy Quesada azért a' serény munkásságáért, mellyet e' zendülésnek elfojtásában kimutatott, az Arany gypjas Rendnek Vitézzévé emeltetik.

## F r a n t z i a O r s z á g.

Abból a' beszédből, mellyben Prier Ur (első és belső Minister) a' Követek Házának Mart. 18-iki Ülésében az új Ministeriumnak vezérprincipiumait és politikáját kifejtette, a' következő nevezetesebb helyeket közöljük: „Midőn a' Király engemet bizodalmaival megtisztelt, 's ream bizta a' Ministeriumnak formálását; abban a' vélekedésben valék, hogy ennek a' Ministeriumnak erős és minden tagjaitól egy értelemmel elfogadott principiumokon kell épülnie. Eza' gondolat volt alapja az új Kabinét összetételének. Minden töle származandó rendszabásokon a' független tanáts-

közás, és köz akarat bélyegének rajta kell lennie. Az a nap, melyen tagjai között a harmonia megszűnik, megoszlatatásának napja lesz. Hasonló egységet kívánunk a Tisztviselőktől, kik az Igazgatószéknek gyámolai és egy akaratnak kell uralkodni az Igazgatásnak minden ágaiban. — Azok a principiumok, mellyek lépéseinket vezérlik és a mellyektől eltávozni nem fogunk, ugyan azok, mint Revolutiónkéi. Szükség azonban azokat világosan megmondanunk, sem nagyítva, sem kicsinyítve. A Julisi Revolutio principiuma — nem lázadás, nem pártütés volt, hanem Ellentállás az erőszaknak megtámadása ellen. Megbántották, bosszantották Frantzia Országot; Frantzia Ország felkölt, magát védelmezte, és a győzedelem övé lett, a méltatlanul megbántott jussé. „Tisztelet a fogadott esküvésnek, tisztelet a törvénynek!” e tehát Revolutionknak principiuma, és ugyanez az Igazgatószéké is. Erőszakoskodásnak, sem külföldinek, sem belföldinek, az Igazgatószék principiumával megferni nem lehet. E' leszén sinormértéke külső politikánknak. — A' belföldre nézve, kötelességünk egyszerű. Arra szükség nints, hogy valami nagy országos Experimentumot próbáljunk. Institutioinkat az 1830-iki Charta elrendelte. A' jelen Országgyűlés a' törvényhozásnak több fontos kérdéseit megfejtté; a' jövő elvégzi a' hátralévőket, mellyek neki hagyattak. Attól és egyedül tsak tőle kell várni Institutioinknak tökéletesítéseit, mellyeket sokan olly türedelmetlen sürgetnek. Mit kívánhat azonban Frantzia Ország addig a' napig, melly az Országgyűlést egybegyűjtené, az Igazgatószéktől? azt, hogy igazgasson. A' társaságnak szüksége vagyón a' törvényes rendre és erős karú igazgatásra; mert a' hol e' kettő megnints,

ott a' bizodalmatlanság — minden mi-mostani bajainknak, egyedülvaló kútfeje — fészket ver a' szivekben. Igazat szölván, a' Felekezetek (erti a' Minister a' Bourbonistákat és Republikanistákat) gyengélt; de a' bizodalmatlanság nagy. Az elmék a' bizonytalanságtól szorongattatnak, minden gyanúnak megnyílnak; a' közönséges és magános hitel megfogyatkozik. A' felekezetek fortélyosan nevelik és használják ezt a' mester-séges félelmet, melly kinézéseiknek reménységét táplálja. — Mi törekedni fogunk a' bizodalmat ismét helyre állítani; minden jó polgárokat kérünk, ne hagyják el magokat, vessenek bizodalmat bennünk és magokba. — A' pártok, ... esmérjük őket; az egyik (t. i. a' Bourbonistáké) tsak orozva jár és setétben fenyeget; törekedvén titkon a' Revolutionnak ügyét, oltalmazóinak egybevesztése által, megmotskolni — szoros szemmel és zabolán tartva vissza esik ez, tehetetlenségének amaz érzésébe, mellyben találhatja tsupán idvességét; a' másik (az ultraliberalis Republikanistáké) felemelt fővel jár, és az alatt a' szín alatt, hogy a' szabadságot védi, itt ott felzendül erőszakoskodásra. Vége a' szabadságnak, ha a' rendetlenkedés felüli fejét, és minden erőszakoskodás kezdete az Anarchiának. Az Igazgatószék meg nem fog szenvedni semmi lázadást, akármitsoda zászló alatt üsse ki magát; és törvényeket fogunk javallatúl feltenni, mellyek a' csoportozásokat és hatalmaskodásokat elnyomhassák. A' tsendnek és bátorságnak vissza kell térni. Az Ország betsülete parantsolja, hogy Frantzia Ország ne úgy jelenjek meg a' Világnak szemeiben, mint egy ollyan Status, hol az erőszak és indulatosság uralkodik. — A' külföldi Politika szoroson egybe van kötve a' belföldivel. Itt is, mint amott, ugyan az a' baj — a' bizodalmat-

lanság, s ugyan annak kell lenni az Orvosságnak. Vannak, kik szüntelen azt verik Frantzia Országának fejébe, hogy ne hídjen Európának, mért Európa gyanakodva nézi Revolutiont. Ha ez igaz volna, tévelyegne Európa, és Frantzia Országának s az Igazgatószeknek kötelessége lenne Európát jobbra tanítani. Mi békességet akarunk, mert az a szabadságnak szükséges. De háborút akarunk és kezdünk, ha Frantzia Ország bátorsága vagy betsülete veszedelemben forogna, mert akkor a szabadság is fenyegettenék. — A' Nemavatkozás principiuma fel van téve; mi elfogadjuk, azaz mi azt mondjuk, hogy a' külföldnek nints jussa fegyveres kézzel a' honnyi dolgokba avatkozni. De azt tégye e' ez, hogy mi tartozunk háborút kezdeni mindenütt, a' hol ezt a' principiumot megsértik? Uraim, a' lenne igazán az idegen dolgokba való avatkozás, és az annyi volna, mint a' Szent Szövetség praetensioit megújítani, vagy Európát egy puszta gondolatnak jármába hajtani akarni, vagy a' hódoltni szeretésnek örökös palástot szerezni. Azt mi nem így értjük, és tagadjuk, hogy valamelly Nemzetnek jussa volna kényszeríteni hennünket, hogy ügye mellett hartzoljunk: A' Frantziák vére egyedül Frantzia Országé. — Diplomatikai úton a' Nemavatkozás principiumát mindenütt gyámolítani fogjuk, és soha meg nem válunk az eleven részvételtől az Európai társaságok előmenetelének dolgában. De önn kezeikben vagyon sorsok; a' szabadságnak nemzetinek kell lenni. Külföldi nógatás vagy ösztönözés árt neki és veszélyre juttatja. Frantzia Ország; szabad lelkü Institutioi rendes kifejlésének békés példája által kívánja a' világot szabadságra serkenteni. — De ha Európa, ki a' békességet akarja (a' miről minden Hatalmasságoiktól a' legna-

gyobb és világosabb erősítéseket vettük) Politikánk egyenességébe nem bizna, ha határaink fenyegettetnének, vagy Frantzia Országának méltósága legkevesbé is megbántatnék: akkor bizonyosok lehetnek benne Uraim! hogy Frantzia Ország magát azonnal felfogja emelni és megboszszólni. — —

Ugyan azon Ülésben General Lafayette felállván: monda: „A' Nemavatkozás principiumának e' mostani magyarázatja nagyon különbözik attól, mellyet róla a' minap Belgiumnak veszélyben forgásakor a' Ministerium tette. Annál fogva egyebet gondolnom nem lehet, hanem hogy az Igazgatószeknek változásával megváltoztak a' Principiumok. Midőn én a' feljebbi napokban azt állítanám, hogy Orosz Ország hadat akart kezdeni ellenünk és a' lengyel tábor a' Frantzia Országra indulandó Orosz tábornak előjárójává volt szánva: azt mondák nékem, hogy tévelygek, s állításomnak megbizonyítására nem voltak kezeimben a' szükséges Akták és tanúlevelek. Ime most itt vannak, akarja e' a' Ház, hogy felolvassam? (Midőn itt közönséges Igen is! hangzának, felolvastott Lafayette Ur több leveleket, mellyeket az Orosz Ministerium Varsóba a' Lengyel Országi Finantz Ministerhez írt, és — azután folytatta beszédjét.) A' Külső Minister a' közelebbi napokban declaralta; hogy a' Ministerium a' Nemavatkozás principiumát fel fogja tudni tartani, és Austriának meg nem engedi, hogy Olasz Országba beüssön. Mitsodá szín alatt ütött bé Austria Modenaba, azzal én keveset gondolok; de azt tudom, hogy politikai lételünknek principiumát elhagynunk nem szabad. Világosításokat várok azért a' Minister Uraktól viseleteknek magyarázatjából az Olasz Országi dolgokra nézve; hasonlóan Lengyel Ország és Luxemburgra nézve.

— Külső Minister Gróf Sebastiani felelt a' többek között: „Mikor ezekről a' Varsói levéltárban találtatott Aktadarabokról, mellyeknek felolvasása a' Háznak figyelmét magára vonta, legelsőben emlékezet tétetnék; akkor én, nem tudván rólok semmit, világosítást rólok nem adhattam. Azolta megszerzettem azokat magamnak tökéletes tellyességben, és kész vagyok — ha kívántatik — a' Házzal is közleni annak megbizonyítására, hogy Frantzia Ország ellen a' háboru soha sem volt eltökélve. Igy p. o. Miklós Császár a' Hollandiai Király levelére, mellyben tőle a' Belgáknak meghódítására segítséget kér, megígéri a' segítséget az, alatt a' feltétel alatt, ha Szövetségesei véle egyesülnek. Ezek a' Szövetségesek, Austria és Burkus Ország ellene voltak a' Hollandiai Király kívánságának; s a' háború — mellyet az Orosz Császár csak familiai Interesszéből akart kezdeni, a' helyesebb politikának és más történeteknek (a' Lengyel Országiaknak) közben jövetelével elmaradt... Node térjünk a' dologra. Az érdemes Követ azt veti szemünkre, hogy a' Nemavatkózás Principiumát feltettük, és tőle ismét elállunk. De Uraim, midőn mi azt a' nagy Principiumot feltettük, nem úgy értettük, hogy az, minden esetben Casus belli legyen. Többet az Olasz Országi dolgokról nem mondhatok; alkudozások vannak folyamatban. — General Lafayette másodsor felállván kérdi: Igaz e' az, hogy a' Frantzia Igazgatósékt hivatalosan (az Országgyűlésben) declaralta, hogy Frantzia Ország soha meg nem fogja engedni Austriának, hogy Olaszországba beüssön? Gróf Sebastiani: Meg nem engedni, és hadat izenni — a' közt nagy a' külömbség. General Lafayette: „Én megmaradok állításom mellett; melly szerént egy ilyen hivatalos declaratio után, a' feltett es annyit,

emlegetett. Principiumnak megtagadása Frantzia Orzágnak méltóságával és becsületével meg nem férhet.“ — A' Külső Minister, újra felállván a' kívánt Világosításnak nem adathatását, a' folyó alkudozásoknak függőben létével mentette, azzal a' hozzáttétellel, hogy az Igazgatósék akarja ugyan, igazán akarja a' békességet, mindazáltal kész minden pillantásban elfogadni a' háborút, akár melly oldalról jöjjön. — Azután, az Elölülő kérdésbe tette, hogy kívánja e' a' Ház e' politikai Vitatásoknak bérekesztését vagy nem? Mellyre a' Többség végezte, hogy azoknak további folytatása halasztassék el akkorra, midőn majd az Ország Finantziális helyeztetésének szoros megvizsgálására (Perier Urnak indításából) kinevezett 9 tagokból álló Biztosság — végezvén munkáját, — relatioját a' Háznak megteszi.

Páris Mart. 24-kén. Az új Ministerium magát az elébbinél sokkal bátrabban és keményen viseli. De a' hadkivánó pártnak megtsendesítése nem könnyű dolog. — A' Correspondant és Courier Redactorai, a' Ministerium ellen intézett tsípös tizkelyeikért, törvénszék elébe idéztették.

Szárdiniai Királyság.

Turin Mart. 24-kén. A' Király még nem gyógyult meg. Az Igazgatást, Ő Felségének betegsége alatt, a' Királyné (s nem Carignán Hertzeg) viszi, kinek a' Király Mart. 17-diki Végzése által a' hatalmat által adta.

Modenai Hertzegség.

Modenában Mart. 22-kén a' következő Hertzegi Hirdetés tétetett közönségesse: „IV Ferentz Isten kegyelméből Modenának, Reggionak, Mi-

na ndoJanak, Massanak és Carrara nak Hertzege, Austriai Főhertzeg, Magyar és Tseh Országoknak Királyi hertzege 's a' t. 's a' t. Minékutánna az Egnek oltalma alatt Ő Fgének az Austriai Tsászárnak segítsége által Statu-sainknak birtokába újra beállottunk, hozzá fogunk tellyesítéséhez egyik leg-szentebb kötelességünknek — melly Minket mint Fejedelmet kötelez — tud-niillik, azoknak megbüntetéséről gondoskodni, kik a' Mi törvényes Hatalmunk ellen pártot ütöttek, vagy a' zendülés-ben részt vettek. (Itt következik a' mód-nak meghatározása, melly szerint a' párt-ütésnek részeseivel banni kell. Egy ha-diszék állittatik, melly azokat, valakik Febr. 5-kán Ciro Menotti házában összevgyültek a' pártütést koholni; továb-bá, a' kik a' lázzadást fegyveres kézzel segítettek, vagy a' pártos kormányzék-nek tagjai voltak, 's a' t mint haza árú-lókat megítéli. Azoknak, kik egyebet nem vétektek, hanem hogy magokat a' fe-k-vő gárda tagjai közzé feliratták, vagy a' kik az ingó gárdában köz embe-rek voltak, kegyelem hirdettetik.)

### Német alföldi Királyság.

Az Oraniai Hertzeg Mart. 21-ikén Londonból egy gőzhajóval megérkezett Rotterdamba, és onnét mindjárt tovább utazott Hágába.

A' Belgiumi Regens a' Nemzeti Gyűlést Brüsszelbe, Mart. 29-kére meg-hívta.

### O r o s z O r s z á g.

Ő Fge a' Tsászár a' 6-dik gyalog-sereg Vezérét General Rose n t a' Len-

gyel pártos Seregek ellen Febr. 19-kén 's 25-kén kimutatott jeles Vitézségeért egy Tsászári kegyelmés levéllel és a' St. Vladimir rendjének első rangú kereszt-jével megtisztelte.

Hivatalos tudósítások szerint az Orosz Birodalmi 7 Universitásokban (Moskau, Dorpat, Vilna, Kazan, Pétervár, Helsingfors, Charkov) és a' három theologiai fő Oskolákban (Kiev, Moskau és Pétervár) összeséggel 5957 tanuló számláltnak.

### Legújabb tudósítások.

Egyházi Statusok. Martz. 29-dikén indult Anconából egy Kurír azzal a' tudósítással, hogy a' Ts. K. Seregek az nap délután 1 órakor Anconába bemen-tek, B. Geppert F. M. L. vezérlése alatt, és ott a' Pápa Ő Szentsége Kormányszékét B e n v e n u t i Kardinalisnak, mint Fő Kormányozónak igazgatása alatt felállították. Az insurgensek többnyire szellyel futottak, vagy a' fegyvert lerak-ván hazájokba a' visszatérésre passzszut nyertek. — Vezérek és tisztjeik közül, mintegy 39-en Jóniai hajókon Corfuba szándekoznak, kik között vannak Bona-parté Lajosnak egy fija, Feldmars. Lieut. Zucchi, Gen. Grabinszki és Armandi. — Mihelyt a' tsendesség egészen hely-re áll, a' Ts. K. Seregek el fogják hagy-ni a' Pápa Statusait.

R ó m a Mart. 25-kán. A' Szent Szék-hez kinevezett Frantzia követ Gróf St. Aulair e Mart. 20-kán Rómába meg-érkezett.

Igazítás. A' 26-ik Szám. M. K. ban a' 205-dik lap. 2-dik has. a' 2-dik sor-ban, Nminski helyet, olv. U m i n s k i.

---

Szerkesztető és Kiadó M á r t o n J ó ' s e f, Professor. (Landstrasse Nro 273.)

---

Nyomatató: Nemes Haykul Antal, (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)